

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 11ης Δεκεμβρίου 2007 [αίτηση του Court of Appeal (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — International Transport Workers' Federation, Finnish Seamen's Union κατά Viking Line ABP, ΟΥ Viking Line Eesti

(Υπόθεση C-438/05) ⁽¹⁾

(Θαλάσιες μεταφορές — Δικαίωμα εγκαταστάσεως — Θεμελιώδη δικαιώματα — Σκοποί της κοινοτικής κοινωνικής πολιτικής — Συλλογική δράση συνδικαλιστικής οργάνωσης κατά ιδιωτικής επιχειρήσεως — Συλλογική σύμβαση ικανή να αποτρέψει επιχείρηση από τη νηολόγηση πλοίου υπό τη σημαία άλλου κράτους μέλους)

(2008/C 51/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal (Civil Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

International Transport Workers' Federation, Finnish Seamen's Union

κατά

Viking Line ABP, ΟΥ Viking Line Eesti

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Court of Appeal (Civil Division) — Ερμηνεία του άρθρου 43 ΕΚ και του κανονισμού (ΕΟΚ) 4055/86 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1986, για την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών στον τομέα των θαλάσσιων μεταφορών μεταξύ κρατών μελών και μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών (ΕΕ L 378, σ. 1) — Συλλογική δράση συνδικαλιστικής οργάνωσης κατά ιδιωτικής επιχειρήσεως για να υποχρεώσει την τελευταία να συνάψει συλλογική σύμβαση καθιστώντας άσκοπη κάθε δυνατότητα μετανολογήσεως των πλοίων της επιχειρήσεως αυτής εντός άλλου κράτους μέλους — Δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 43 ΕΚ και/ή του κανονισμού 4055/86 δυνάμει του τίτλου XI της Συνθήκης ΕΚ και της αποφάσεως C-67/96, Albany — Δυνατότητα της επιχειρήσεως να επικαλεσθεί τις διατάξεις του άρθρου 43 ΕΚ και/ή του κανονισμού 4055/86 κατά άλλης επιχειρήσεως, περιλαμβανομένης και της συνδικαλιστικής οργάνωσης σχετικά με τη συλλογική της δράση

Διατακτικό της αποφάσεως

- 1) Το άρθρο 43 ΕΚ έχει την έννοια ότι, κατ' αρχήν, από το πεδίο εφαρμογής του άρθρου αυτού δεν εξαιρείται μια συλλογική δράση αναληφθείσα από συνδικαλιστική οργάνωση ή ένωση συνδικαλιστικών οργάνωσης κατά επιχειρήσεως προκειμένου η τελευταία αυτή να αναγκαστεί να συνάψει συλλογική σύμβαση της οποίας το περιεχόμενο μπορεί να την αποτρέψει από το να κάνει χρήση της ελευθερίας εγκαταστάσεως.
- 2) Το άρθρο 43 ΕΚ μπορεί να παράσχει σε ιδιωτική επιχείρηση δικαιώματα δυνάμει να αντιταχθούν σε συνδικαλιστική οργάνωση ή σε ένωση συνδικαλιστικών οργάνωσης.

- 3) Το άρθρο 43 ΕΚ έχει την έννοια ότι οι συλλογικές δράσεις όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη, οι οποίες αποσκοπούν στο να αναγκάσουν μια επιχείρηση της οποίας η έδρα βρίσκεται εντός συγκεκριμένου κράτους μέλους να συνάψει συλλογική σύμβαση εργασίας με συνδικαλιστική οργάνωση εγκατεστημένη εντός του κράτους αυτού και να εφαρμόσει τις ρήτρες που προβλέπει η σύμβαση αυτή στους μισθωτούς θυγατρικής εταιρίας της εν λόγω επιχειρήσεως εγκατεστημένης εντός άλλου κράτους μέλους, συνιστούν περιορισμούς κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου.

Οι περιορισμοί αυτοί μπορούν, κατ' αρχήν, να δικαιολογούνται λόγω της προστασίας επιτακτικού λόγου γενικού συμφέροντος, όπως είναι η προστασία των εργαζομένων, υπό την προϋπόθεση ότι αποδεικνύεται ότι οι εν λόγω περιορισμοί μπορούν να εξασφαλίσουν την επίτευξη του επιδιωκόμενου θεμιτού σκοπού και δεν βαίνουν πέραν αυτού που είναι αναγκαίο για την επίτευξη του σκοπού αυτού.

⁽¹⁾ ΕΕ C 60 της 11.3.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-465/05) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Δικαίωμα εγκαταστάσεως — Επάγγελμα υπαλλήλου επιχειρήσεως ιδιωτικής ασφάλειας — Υπηρεσίες ιδιωτικής ασφάλειας — Όρκος πίστωσης στην Ιταλική Δημοκρατία — Άδεια του νομάρχη — Έδρα επιχειρηματικής δραστηριότητας — Ελάχιστο προσωπικό — Κατάθεση εγγυήσεως — Διοικητικός έλεγχος των τιμών των παρεχομένων υπηρεσιών)

(2008/C 51/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: E. Traversa και E. Montaguti)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: I. M. Braguglia και D. Del Gaizo, δικηγόρος)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παραβίαση των άρθρων 43 και 49 ΕΚ — Προϋποθέσεις για την άσκηση του επαγγέλματος ιδιωτικής ασφάλειας — Υποχρέωση όρκου πίστωσης προς την Ιταλική Δημοκρατία — Υποχρέωση κατοχής αδειας από τον Νομάρχη

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Καθόσον προβλέπεται στο πλαίσιο του κωδικοποιημένου κειμένου των νόμων για τη δημόσια ασφάλεια (*Testo unico delle leggi di pubblica sicurezza*), το οποίο εγκρίθηκε με το βασιλικό διάταγμα 773, της 18ης Ιουνίου 1931, όπως έχει τροποποιηθεί, ότι:
- η άσκηση της δραστηριότητας του ιδιωτικού φύλακα είναι δυνατή μόνον κατόπιν όρκου πίστωσης στην Ιταλική Δημοκρατία, η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις τις οποίες υπέχει από τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ,
 - οι παρέχοντες υπηρεσίες που είναι εγκατεστημένοι σε άλλο κράτος μέλος μπορούν να ασκήσουν τη δραστηριότητα της παροχής υπηρεσιών ιδιωτικής ασφάλειας μόνον κατόπιν χορηγήσεως άδειας του *Prefetto*, εδαφικής ισχύος, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι υποχρεώσεις τις οποίες υπέχουν οι παρέχοντες στο κράτος μέλος προελεύσεως, η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις τις οποίες υπέχει από το άρθρο 49 ΕΚ,
 - η εν λόγω άδεια έχει περιορισμένη εδαφική ισχύ και ότι η χορήγησή της προϋποθέτει τη συνεκτίμηση του αριθμού και της σπουδαιότητας των επιχειρήσεων ιδιωτικής ασφάλειας που δραστηριοποιούνται στη συγκεκριμένη περιφέρεια, η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις τις οποίες υπέχει από τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ,
 - οι επιχειρήσεις ιδιωτικής ασφάλειας υποχρεούνται να διαθέτουν έδρα επιχειρηματικής δραστηριότητας σε κάθε επαρχία όπου ασκούν τη δραστηριότητά τους, η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις τις οποίες υπέχει από το άρθρο 49 ΕΚ,
 - το προσωπικό των επιχειρήσεων οφείλει να λαμβάνει ατομικές άδειες προς άσκηση δραστηριοτήτων ιδιωτικής ασφάλειας, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη έλεγχοι και επαληθεύσεις που πραγματοποιήθηκαν στο κράτος μέλος προελεύσεως, η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις τις οποίες υπέχει από το άρθρο 49 ΕΚ,
 - οι επιχειρήσεις ιδιωτικής ασφάλειας οφείλουν να διαθέτουν έναν κατώτατο ή/και ανώτατο αριθμό προσωπικού προκειμένου να λάβουν άδεια, η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις τις οποίες υπέχει από τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ,
 - οι επιχειρήσεις αυτές οφείλουν να καταθέτουν εγγύηση στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις τις οποίες υπέχει από τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ,
 - οι τιμές για την παροχή υπηρεσιών ιδιωτικής ασφάλειας καθορίζονται με την εκδιδόμενη από τον νομόρχη άδεια στο πλαίσιο προκαθορισμένου ορίου διακυμάνσεων, η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις τις οποίες υπέχει από το άρθρο 49 ΕΚ.
- 2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 18ης Δεκεμβρίου 2007 [αίτηση του Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Fazenda Pública — Director Geral das Alfândegas κατά ZF Zefeser — Importação e Exportação de Produtos Alimentares Lda

(Υπόθεση C-62/06) ⁽¹⁾

(Κανονισμός (ΕΟΚ) 1697/79 — Άρθρο 3 — Εκ των υστέρων εισπραξη εισαγωγικών δασμών — Πράξη για την οποία έχει επιληφθεί η δικαστική αρχή — Αρμόδια αρχή για τον χαρακτηρισμό μιας πράξης)

(2008/C 51/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal Administrativo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Fazenda Pública — Director Geral das Alfândegas

κατά

ZF Zefeser — Importação e Exportação de Produtos Alimentares Lda

στη διαδικασία μετέχει και το: Ministério Público

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασεως — Supremo Tribunal Administrativo — Ερμηνεία του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1697/79 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1979, περί της εκ των υστέρων εισπράξεως εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών που δεν κατέστησαν απαιτητοί από τον φορολογούμενο, για εμπορεύματα που διασαφηνίσθηκαν σε τελωνειακό καθεστώς συνεπαγόμενο την υποχρέωση καταβολής τέτοιων δασμών (ΕΕ ειδ. έκδ. 02/007, σ. 254) — «Πράξη για την οποία έχει επιληφθεί η δικαστική αρχή» — Έννοια και χαρακτηρισμός

Διατακτικό της απόφασεως

Ο χαρακτηρισμός μιας πράξης ως «πράξης για την οποία έχει επιληφθεί η δικαστική αρχή» κατά την έννοια του άρθρου 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1697/79 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1979, περί της εκ των υστέρων εισπράξεως εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών που δεν κατέστησαν απαιτητοί από τον φορολογούμενο, για εμπορεύματα που διασαφηνίσθηκαν σε τελωνειακό καθεστώς συνεπαγόμενο την υποχρέωση καταβολής τέτοιων δασμών, εμπίπτει στην αρμοδιότητα των τελωνειακών αρχών οι οποίες καλούνται να προσδιορίσουν στη συγκεκριμένη περίπτωση το ακριβές ποσό των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών.

⁽¹⁾ ΕΕ C 60 της 11.3.2006.

⁽¹⁾ ΕΕ C 86 της 8.4.2006.